

Suomi vs. Samoa

Hiuksia nostattavaa jännitysnäytelmää on esitetty jo toista viikkoa Espanjan parturikampaamokaupungissa Sevillassa. Siellä on tarkoitus viimeinkin katsoa, kumpi on kumpi urheilemisen jalossa taidossa, pohjoinen Suomi vai eteläinen Amerikan Samoa. Tuossa taistelussa ei armoa pyydetä eikä anneta.

Toistaiseksi Samoa on niukasti johdossa, sillä sen edustaja Lisa Misipeka saavutti pronssimitalin naisten moukarinheitossa. Suomalaisten mitalitulva on vielä antanut odottaa alkamistaan, mutta emme vielä heitä kirvestä kaivoon, sillä luulisi meikäläisillekin tulevan jokin mitali — jos ei muuten niin säälistä ja matkamuistoksi.

Jos nyt kuitenkin niin kävisi, että häviäisimme Samoalle lopputilastossakin, ei se niin kamalaa ole, sillä epäonnellemme on tukuttain hyviä selityksiä. Ensinnäkin joukkueettamme vaivaa kulkutautiepidemia. Sen tarkkaa laatua on hieman hankala määritellä, koska oireet vaihtelevat persposken puutumisesta välilevyn tyrään. Kulkutaudiksi epidemia on kuitenkin paljastunut, koska se iskee heti kun lähdetään kulkusalle kohti isoja kisoja.

Toisekseen Sevillassa on niin kuuma, että siellä urheillessa tulee helposti hiki. Hikisissä käsissä ei tahdo pysyä sen paremmin kuula tai kiekko kuin seiväskään, vaan lipsumisia sattuu ratkaisevilla hetkillä. Eikä juokseminen tai hyppääminenkaan ole kovin kivaa kuumissaan. Melkein kaikki muut urheilijat ovat kotoisin paljon eteläisemmiltä leveysasteilta, joten he ovat lämpöön tottuneita. Vaikka Suomessakin on ollut hellekesä, se ei riittänyt kohottamaan meikäläisten kuumankestoa riittävän korkealle, varsinkin kun helle haittasi harjoittelua.

Ja loppujen lopuksi: jos kerran jollekulle pitää hävitä, Samoalle häviäminen ole lainkaan pahimmasta päästä. Tuon Tyynenmeren saarirykelmän asukkaat saattavat nimittäin hyvinkin olla suomalaista alkuperää, muinaisten siirtolaisten jälkeläisiä. Vai miten olisi muuten selitettävissä tutuilta kalskahtavat saarten nimet, kuten Tutuila, Aunu ja Manua. Ettei vain ole jatkosodan Aunuksen taistelujen aikana jonkun Manun kaukopartio samoillut Samoalle saakka ja antanut paikannimiä matkan varrelle?

Ja entäpä sitten tämä moukarimitalisti, Misipekan Liisa? Enpä paljon ihmettelisi, jos sukututkimuksessa selviäisi, että tytön Pekka-niminen esi-isä on joskus nälkävuonna lähtenyt liikkeelle Rovaniemen maalaiskunnan Misistä, Kärväsvaaran kupeesta, ja seilannut senaikaisella purjeveneellä Samoalle saakka, missä on rakastua repsahantunut sikäläiseen kaislahameeseen ja jäänyt saarille kuninkaaksi tai kuvernööriksi.

